

Κατεχόμενα - Αγριδάκι: Βανδαλισμένες οι Εκκλησίες - Κρανίου τόπος το νεκροταφείο

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Κατεχόμενα. Οδοιπορικό πόνου στο Αγριδάκι, στο χωριό που βρίσκεται ριζωμένο στους πρόποδες του Πενταδάκτυλου.

Ένα χωριό που κάποτε έσφυζε από ζωή σήμερα έχει μετατραπεί σε κρανίου τόπο. Κατοικείται πλέον από **60 Τουρκοκύπριους** οι οποίοι είναι κτηνοτρόφοι διατηρούν μικρές φάρμες με ζώα και βιοπορίζονται από αυτά.

Η φθορά του χρόνου και η βεβήλωση των εκκλησιών είχαν μια κοινή συνισταμένη. Να σβήσουν την ιστορία του τόπου. Το εξωκκλήσι **Αγίου Γορδίου**, είναι ερείπιο. Τίποτα δεν θυμίζει τις χαρούμενες φωνές τη Δευτέρα του **Πάσχα** όπου οι **Ελληνοκύπριοι** τιμούσαν τη μνήμη του.

Εκεί κοντά βρίσκεται και ο **Άγιος Χαράλαμπος**, ένα μεγάλο οικοδόμημα που χρονολογείται από το 1820 και ανακαινίσθηκε το 1921. Ο Ναός αυτός μέχρι και την εισβολή αποτελούσε το κέντρο κάθε κοινωνικής δραστηριότητας των κατοίκων του χωριού. Γάμοι, κηδείες, βαφτίσεις, το πανηγύρι στις 10 Φεβρουαρίου, όλα ζωντάνευαν εδώ. Σήμερα ο ναός έχει βεβηλωθεί.

Σακιά κριθαριού στοιβαγμένα περιμετρικά στο εσωτερικό του, στο πάτωμα σκουπίδια.

Στην **Αγία Τράπεζα** πεταμένες σακούλες, ξεραμένα χαρούπια, και χαραγμένες τούρκικες λέξεις πάνω στο μάρμαρο. Το εικονοστάσι όπως και η καμπάνα εξαφανισμένα. Οι μόνοι σταυροί που είχαν απομείνει στον ιερό τούτο τόπο, ήταν οι κόκκινοι σταυροί που βάφτηκαν στους τοίχους όταν ανακαινίσθηκε η **Εκκλησία**.

Σε κάποιο σημείο πάνω από τις στοίβες σακιών κριθαριού υπήρχε μια επιγραφή: “**Επί Π. Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Μακαρίου δαπάνας Χ. Νικολάου και Χ. Παρασκευής εξ Αργακίου. Τη 10η Φεβρουαρίου 1921**”. Ήταν η χρονολογία κατά την οποία ανακαινίσθηκε ο Ναός.

Ανάλογη ήταν και η εικόνα στο σχολείο του χωριού. Μπαίνοντας μέσα, έβλεπες την αίθουσα διδασκαλίας η οποία χωριζόταν με μια τεράστια **ξύλινη πόρτα**. Στις γιορτές η πόρτα αυτή άνοιγε, ενώ όλο τον υπόλοιπο χρόνο παρέμενε κλειστή, στεγάζοντας τις δύο τάξεις του δημοτικού. Ό,τι είχε απομείνει στο εσωτερικό του σχολείου, δύο παλιά θρανία και μια σπασμένη βιβλιοθήκη καλυμμένη από τον ιστό μιας αράχνης.

Τελευταίος σταθμός στο οδοιπορικό το νεκροταφείο. Τα απλωμένα ξερόχορτα κάλυπταν τα πάντα, ενώ διάσπαρτα γύρω και πάνω στα μνήματα, οστά από νεκρά ζώα που πετάνε οι κτηνοτρόφοι.

Εκεί βρίσκονταν ο τάφος του 19χρονου Αγριδακιώτη ήρωα της **ΕΟΚΑ**, **Χαράλαμπου Ξενοφώντος**. Ήταν ένας από τους 14 αγωνιστές που συνελήφθησαν την περίοδο '55-59 από τις αποικιοκρατικές αρχές και πέθαναν από βασανιστήρια κατά τη διάρκεια ανακρίσεων.

Το μόνο που είχε απομείνει, όπως αναφέρει το [alphanews](https://www.alphanews.gr) για να θυμίζει την ύπαρξη και τον ηρωικό θάνατό του, ήταν ένας σταυρός πεταμένος λίγο παραδίπλα. Όταν τον αναποδογύριζες φάνηκε το όνομα του και από κάτω η επιγραφή: “ΠΕΣΩΝ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΖΕΦΥΡΟΝ ΤΗ 12.11.1958”. Στο σημείο της φωτογραφίας του μνήματος δεν υπήρχε τίποτα, ενώ η γυάλινη προθήκη ήταν σπασμένη.